

Arrest

nr. 279 796 van 7 november 2022
in de zaken RvV X / IV – RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. KONINGS *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X (hierna: verzoeker), is de echtgenoot van verzoekster in de zaak met rolnummer RvV X (hierna: verzoekster). Verzoekers beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In beide verzoekschriften worden nagenoeg identieke middelen uiteengezet, met dien verstande dat in het verzoekschrift van verzoekster nog wordt gewezen op haar medische toestand. Gelet op het voorgaande worden beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaken

2.1. Verzoekers, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen op 23 februari 2022 in het Rijk toegekomen en hebben zich diezelfde dag vluchteling verklaard.

2.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 1 juni 2022.

2.3. Op 14 juni 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna commissaris-generaal) de beslissingen in toepassing van artikel 57/6/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat het verzoek kennelijk ongegrond is.

Dit is de bestreden beslissing aangaande verzoeker V. K., die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine en bent moslim. U bent geboren te Ozurgeti, maar woonde sinds 1999 in Tsalka. U bent gehuwd met N. H., met wie u twee meerderjarige zonen heeft : B. BV. En G. V.

U werkte als directeur van een cultureel centrum in Tsalka en had er ook een folkore-dansgroep. Om uw inkomsten wat aan te vullen, ging u in 2016 een lening aan bij de bank om wat melkvee te kopen en een boerderij te starten.

In september 2017 werd u benaderd door een kennis uit het dorp. Hij vertelde u dat bepaalde mensen in Batoemi met u wilden spreken en vroeg u met hem mee te gaan naar Batoemi. Jullie reisden rond 22 of 23 september per lijnbus naar Batoemi, waar jullie 's avonds aankwamen. Bij aankomst werd u door de contacten van uw kennis aangemaand om in hun auto te stappen. U begreep meteen dat u in de problemen zat : de vier criminelen, die u verder onbekend zijn, hadden opgevangen dat u een zakenman bent en eisten daarom dat u hen maandelijks een som geld zou betalen. U weigerde, waarna u uit de auto werd gehaald en in elkaar geslagen werd. Na het vertrek van uw belagers besloot u samen met uw kennis, van wie u begreep dat hij mee in het complot zat, onderdak te zoeken voor de nacht. Jullie verbleven één nacht bij een familielid in Batoemi en reisden de volgende dag per lijnbus terug naar huis. Omdat u een nacht niet thuisgekomen was en uw gezicht zichtbaar was toegetakeld, maakte u uw vrouw wijs dat u was gaan drinken en gevochten had. U nam 10 dagen verlof van uw werk en bleef binnenshuis. Toen u opnieuw aan de slag ging na uw verlof, kreeg u na 3 of 4 dagen al bezoek van uw kennis, die u aanmaande om de eisen van de criminelen ernstig te nemen indien u niet wou dat u of uw gezin iets zou overkomen. U besloot Georgië te verlaten. Binnen de week regelde u uw vertrek naar Turkije, waar u aan de slag kon als danser. Nadat u wat gesetteld was in Turkije, liet u in januari 2018 ook uw echtgenote en zonen overkomen.

Jullie verbleven tot januari 2019 in Turkije. Door budgettaire problemen bij uw werkgever werd uw contract echter niet verlengd en keerden jullie noodgedwongen terug naar Georgië, waar u een maand bij uw vader in Batoemi verbleef. U kwam er in deze periode niet buitenshuis. Via internet zocht en vond u werk in Polen en in februari 2019 reisde u samen met jullie zonen naar Polen. Uw vrouw ging bij haar broer in het dorp wonen. Na drie maanden werken in Polen moesten uw zonen terugkeren naar Georgië om hun visa in orde te krijgen. Er werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook voor uw echtgenote een Pools visum te regelen. Rond midden september 2019 werd u bij een administratieve controle tegengehouden door de Poolse politie. Uw verblijfsdocumenten bleek niet in orde te zijn en u kreeg een bevel om het land te verlaten. U reisde diezelfde maand met uw vrouw naar Oekraïne, waar u een zaak opstartte. Door de coronapandemie ging het jullie economisch echter niet voor de wind, en na meer dan 2 jaar illegaal verblijf in Oekraïne keerden jullie op 22 december 2021 terug naar Polen, waar u en uw zonen in de bouw werkten. Uw echtgenote werd verschillende keren onwel in Polen, waarna uw collega's aanraadden om ergens asiel te gaan aanvragen. Na enige research op internet besloot u om asiel te komen vragen in België. Toen pas vertelde u uw echtgenote over de ware reden van uw vertrek uit Georgië.

Op 23/02/2022 kwamen u, uw echtgenote en uw meerderjarige kinderen aan in België en diezelfde dag werd jullie verzoek tot internationale bescherming geregistreerd. Uw zonen zijn inmiddels opnieuw uit België vertrokken. Ze reisden naar Oekraïne met de bedoeling er te gaan vechten. Ze werden echter niet toegelaten tot het land en hielpen vluchtelingen die Oekraïne ontvluchtten. De Dienst

Vreemdelingenzaken stelde de afstand van het verzoek vast op 09/05/2022 nadat zij geen gevolg hadden gegeven aan een oproeping om zich aan te bieden bij de DVZ.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor : uw reispaspoort. Uw echtgenote legde nog een duplicaat van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u kampt met ernstige rugpijn ten gevolge van een hernia. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u bij aanvang van het gehoor meegedeeld dat u bij eventuele problemen tijdens het gehoor of de nood aan een pauze, hier onmiddellijk melding van diende te maken. Er werd ook expliciet gepeild naar uw medische problemen en er werd u nadrukkelijk gevraagd te signaleren wanneer u te veel hinder zou ondervinden van uw medische problemen (CG p.2). Het gehoor is vlot verlopen en u heeft tijdens het gehoor geen problemen gesignaleerd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U kunt geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève doen gelden. De door u aangehaalde feiten houden namelijk geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Georgië verliet nadat u afgeperst werd door criminelen die er vanuit gingen dat u welgesteld was omdat u een melkveebedrijf begon. Het gaat hier om gemeenrechtelijke problemen die vreemd zijn aan de Conventie van Genève. Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U hebt namelijk geen enkele element aangebracht dat daarop zou kunnen wijzen. Meer nog, uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van uw autoriteiten te bekomen, louter en alleen omdat de criminelen zouden gezegd hebben dat dat geen zin zou hebben. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet, werd vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Uw persoonlijk gedrag en uw verklaringen in het kader van uw persoonlijk onderhoud zijn namelijk onverenigbaar met het gedrag van iemand die werkelijk een nood aan internationale bescherming zou hebben.

Zo rijzen er vooreerst ernstige twijfels bij de plausibiliteit van uw relaas.

Zo slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u plots door geheel onbekende criminelen wordt afgeperst. Er blijkt uit uw verklaring geen enkele aanwijsbare reden waarom u precies in 2017 zou zijn aangesproken.

om te betalen. Immers, u verklaart dat ze uit waren op uw geld, omdat u een zaak had opgestart, meer bepaald een veebedrijf (CG p.7-9). Nochtans had u dit veebedrijf amper een jaar voordien opgestart met een lening van de bank, ter aanvulling van uw karig salaris en verdiende u hiermee nog niet veel (CG p.3, CG p.10). Voor het overige beschikte u niet over een eigen woning of enige eigendom (CG p.3, 7, 9, 12). U kan verder niet verduidelijken waarom precies u werd aangesproken om plots aan wildvreemden geld te betalen. U wijst er slechts op u niet de enige was die werd afgeperst, dat er nog mensen waren die hetzelfde lot ondergaan maar dat niet iedereen er open over is (CG p.10). Dergelijk relaas is op zich weinig plausibel te noemen. Er kan verwacht worden dat de georganiseerde misdaad zijn activiteit toespitst op individuen die door hun sociale status, bezittingen, rijkdom of welbepaalde hoge functie of compromitterende activiteiten in de kijker lopen. Dat u aan geen van deze criteria schijnt te beantwoorden, roept al vragen op met betrekking tot de waarschijnlijkheid van uw relaas.

Bovendien legde u inconsistente verklaringen af over hoe vaak u nog werd aangemaand om te betalen nadat u uit Batumi terugkeerde. Aanvankelijk stelde u dat men u tot tweemaal toe de boodschap doorgaf dat u moest betalen (CG p. 4), terwijl u later uitdrukkelijk verklaart dat u slechts één keer via uw kennis dergelijke boodschap kreeg (CG p.9). Ook legt u weinig coherente verklaringen af over wat er precies gebeurde toen u in Batumi in elkaar werd geslagen : eerst stelt u duidelijk dat u die plaats zo snel mogelijk moest verlaten en met uw kennis terug naar huis vertrok, per lijnbus (CG p.8). Pas wanneer u gevraagd werd of er dan wel nog openbaar vervoer reed zo laat op de avond, wijzigt u uw relaas en stelt u plots dat jullie niet meteen naar huis konden vertrekken maar jullie eerst nog een nacht bij een familielid van u overnachtten alvorens de ochtend nadien per bus naar huis te kunnen terugkeren (CG p.9). Uw verklaring is weinig coherent en komt dan ook weinig doorleefd over. Ook uw bewering dat u op dat moment al zou begrepen hebben dat uw kennis u in de val had gelokt en in dienst van uw belagers werkte (CG p.6-8), maar dat u hem wél nog meenam naar het huis van uw familielid om er de nacht door te brengen en vervolgens de ochtend nadien samen naar jullie dorp terug te keren, is hoogst opmerkelijk te noemen en mist doorleefdheid.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uw vrouw nooit over enige problemen in Georgië heeft verteld. Pas wanneer u van plan was met het hele gezin een verzoek tot bescherming in België in te dienen – jaren na de feiten en na een jarenlang verblijf van uw hele gezin buiten Georgië – heeft u haar voor het eerst ingelicht over de ‘ware reden’ voor uw vertrek uit Georgië (CG p.4-5). Dergelijke handelswijze is hoogst opmerkelijk te noemen. Uw uitleg voor uw opmerkelijk jarenlang stilzwijgen luidt dat uw echtgenote getraumatiseerd is omdat zij in het verleden, nog voor jullie gehuwd waren, twee keer eerder getuige was van een overval op haar familie en u haar uw problemen wilde besparen. Deze uitleg overtuigt echter niet, nu u ondanks uw vermeende bezorgdheid over de psychische toestand van uw echtgenote, haar initieel niet meenam wanneer u Georgië ontvluchtte. Integendeel, u liet haar alleen met de kinderen achter in jullie huis in Tsalka, van waaruit u gevlucht was uit vrees dat criminelen die uit waren op uw geld u er mogelijk zouden komen zoeken (CG p.12). Dat u enerzijds aangeeft ‘uit bezorgdheid’ voor uw vrouw haar niet op de hoogte te hebben gebracht van uw problemen, maar u haar anderzijds zonder ook maar enige voorzorg te nemen zou blootstellen aan het risico om voor de derde keer in haar leven het slachtoffer te worden van een overval, is volkomen onbegrijpelijk en hoogst contradictorisch. Dergelijke vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen ernstig aan.

Ook wordt vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs heeft aangebracht, noch van de boerderij, noch van de lening die u aanging om uw nieuw opgerichte boerderij te financieren, en waar u nochtans documenten van zou bezitten (CG p.10). Aangezien uw nieuw opgericht veebedrijf en de inkomsten die hiermee gepaard gingen kennelijk de enige oorzaak en aanleiding vormde voor de problemen die u in Georgië zou gekend hebben, mag verwacht worden dat u hiervan stavingsstukken voorlegt. Dat u er ‘niet aan heeft gedacht ze mee te nemen’ kan niet overtuigen, daar u zelf aangeeft dat u eerst grondig onderzoek heeft gedaan op internet over de mogelijkheid om asiel te vragen en zelfs had uitgezocht in welk land u dat het beste zou doen (CG p.11). Er mag dan ook verwacht worden dat u geïnformeerd bent over het verloop van de asielprocedure en de noodzaak om uw verklaringen met alle mogelijke bewijsstukken te staven.

Voorts moet gewezen worden op de laattijdigheid van uw verzoek. De vaststelling dat uw problemen van eind 2017 dateren, u in februari 2019 voor het eerst in de EU verbleef (CG p.4) en sedertdien meermaals de kans had om asiel te vragen, maar desondanks nog tot 23 februari 2022 talmde alvorens daadwerkelijk een eerste verzoek tot internationale bescherming in te dienen, valt immers niet te rijmen met een werkelijke nood aan internationale bescherming. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort

daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Het feit dat u zich tijdens sommige periodes mogelijks legaal op het EU-grondgebied bevond middels (werk)visa (of er althans vanuit ging dat u over de juiste verblijfsdocumenten beschikte), kan u niet ontslaan van de verplichting om middels een asielaanvraag zo vlug mogelijk internationale bescherming te vragen. Meer nog, zelfs wanneer u bij een politiecontrole in Polen niet in het bezit bleek van de juiste verblijfsdocumenten en u het bevel kreeg om de Schengenzone te verlaten, diende u géén verzoek in tot internationale bescherming in (CG p.4, p.11). Uiteindelijk besloot u tijdens een tweede langdurig verblijf in Polen dat u asiel wilde aanvragen, maar reisde u hiervoor eerst nog naar België in plaats van ter plaatse in Polen een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Dat u meermaals gedurende lange periodes in de EU verbleef maar uiteindelijk pas 4 jaar na uw vertrek uit Georgië een verzoek tot internationale bescherming indiende, en dit overigens slechts ingegeven zou zijn omdat uw vrouw toen met medische problemen kampte (CG p.4, p.11), getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven blijkt uit het administratief dossier dat de helft van uw gezinsleden (uw meerderjarige zonen Beka en Giorgi) inmiddels uit vrije wil afstand hebben gedaan van hun verzoek tot internationale bescherming in België (CG p.13). Dat zij zich geheel vrijwillig hebben teruggetrokken uit de procedure internationale bescherming die jullie als gezin hebben ingediend, wijst wederom op de afwezigheid van een oprechte nood aan internationale bescherming in hoofde van uw gezin.

Het geheel van bovenstaande maakt uw relaas op zich al weinig aannemelijk.

Voor zover uw relaas al geloofwaardig zou zijn, quod non, dient benadrukt dat u niet heeft aangetoond dat u zich niet op de bescherming van uw autoriteiten kan beroepen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Immers, op basis van uw verklaringen kan worden vastgesteld dat u geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van uw autoriteiten in te roepen (CG p.4, p. 8). U roept in dat uw belagers hadden gezegd "als u ons wilt aangeven bij de politie, het heeft geen zin en nut", en u daarom geen beroep deed op de politie, om geen problemen te creëren voor uw familie (CG p.8), en omdat er u gezegd werd dat het nog erger zou zijn als u naar de politie zou gaan (CG p.4). U besloot in de plaats daarvan meteen al om het land te verlaten (CG p.8). U geeft nochtans zelf al aan dat intussen verschillende afpersers in Tsalka werden opgepakt en ook de tussenpersoon, die de link vormde tussen u en de criminelen die het op u gemunt hadden, intussen is opgepakt en een langdurige gevangenisstraf uitzit in Georgië (CG p.9, p.11).

Wanneer expliciet gevraagd werd waarom u nooit bescherming heeft gezocht bij uw autoriteiten, werpt u louter op dat men vandaag de dag “geen rechtvaardigheid kan vinden in Georgië”, zonder deze stelling in concreto hard te maken (CG p.11). Gevraagd uw antwoord te verduidelijken, werpt u in algemene termen op dat er criminelen zijn onder de politie, dat de politie je maximaal een jaar kan beschermen, dat er misschien 1 crimineel wordt opgepakt maar er nog 5 anderen buiten schot blijven, en dat u dat met uw gezin in gedachten niet kon riskeren. Dergelijke beweringen zijn onvoldoende om aan te tonen dat u niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Wanneer u werd geconfronteerd met het gegeven dat de tussenpersoon die u aan uw belagers linkte intussen zelfs een langdurige gevangenisstraf zou uitzitten, bevestigd u dit maar geeft u tegelijkertijd aan ‘dat u er niet echt in geïnteresseerd was’ (CG p.11), een hoogst opmerkelijke uitspraak. Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat de autoriteiten zouden zijn tekortgeschoten, uit onwil of onmacht, om problemen van afpersing aan te pakken.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat u er evenmin in bent geslaagd de actualiteit van uw vrees aan te tonen, in het licht van de vaststelling dat de cruciale tussenpersoon inmiddels reeds zou zijn opgepakt en een langdurige gevangenisstraf uitzit. Immers, u kan vervolgens niet in concreto aantonen dat uw belagers u zonder aanwezigheid van deze tussenpersoon in uw dorp überhaupt nog zouden kunnen raken (CG p.12). U heeft immers nooit enig rechtstreeks contact gehad met uw afpersers, en uw enige ontmoeting met deze bende vond plaats in Batumi, op een kleine 6 uur rijden van uw woonplaats Tsalka. U beweert weliswaar dat uw belagers u bij jullie enige ontmoeting in Batumi zouden gezegd hebben dat zij “alles over u weten”, en dat de tussenpersoon die in uw dorp woont hen zeker uw gegevens zal hebben doorgespeeld, doch dit blijken allemaal blote beweringen die u op geen enkele manier kan objectiveren. U haalt immers geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat uw belagers daadwerkelijk op de hoogte zijn van bijvoorbeeld uw adres of andere contactgegevens : niemand kwam ooit naar uw thuisadres, en u werd enkel één (of twee) keer persoonlijk aangesproken door een tussenpersoon op uw werk. Enig rechtstreeks contact met de criminelen die u eenmalig in elkaar sloegen in Batumi, heeft u nooit gehad (CG p. 9-10).

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande conclusie te wijzigen. U legde uw paspoort voor en uw echtgenote legde een duplicaat van uw geboorteakte voor. Deze documenten bevatten louter identiteits- en reisgegevens, dewelke op zich echter niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Inzake de bestreden beslissing ten aanzien verzoekster, stelt de Raad dat haar asielmotieven integraal steunen op de motieven aangehaald door verzoeker S. N., zoals reeds aangehaald onder punt 1.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, §1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift het *“medisch dossier van verzoekster, diagnose medische toestand verzoekster, consultatie psycholoog dd. 16.08.2022” en enkele artikelen betreffende de situatie in Georgië, en de eigen notities van de advocaat van het persoonlijk onderhoud*.

3.3. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De motieven van de bestreden beslissingen

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat verzoekers niet hebben aangetoond dat hun land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd, zoals omstandig wordt toegelicht.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen waarbij verzoekers' verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4.1. Het beroep betreft de beslissingen van de commissaris-generaal van 14 juni 2022 waarbij verzoekers hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Na lezing van het administratief dossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen.

3.4.2. In de mate verzoekers aanvoeren dat geen rekening werd gehouden met de procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt: *“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende*

steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrag zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep" (de Raad onderlijnt). Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping van het verzoek om internationale bescherming. De Raad kan nagaan of de verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).

Verzoekers stellen dat geen rekening is gehouden met hun kwetsbaar profiel en hun bijzondere procedurele noden. Zo heeft verzoeker last van ernstige rugpijn ten gevolge van een hernia en is er medische opvolging nodig. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een medisch attest (stuk 2 en 3). Tijdens het onderhoud hilde verzoekster meermaals wanneer zij geconfronteerd werd met haar trauma die zij onderging in haar jeugd en met de feiten die tot de vlucht van het gezin hebben geleid. Verzoekster vervolgt dat ook zij medische opvolging nodig heeft en zij inmiddels consultaties heeft bij een psycholoog.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat op de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers een vragenlijst "bijzondere procedurele noden" invulden en dat zij daar beiden verklaarden ernstige rugpijn te hebben. Uit de beoordeling van 29 maart 2022 blijkt dat verzoekers procedurele noden hebben. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 1 juni 2022 blijkt dat wat verzoeker betreft gepolst werd naar zijn gezondheid en hij verklaarde dat hij een hernia heeft en het niet zo erg is. Uit de notities verslag van het persoonlijk onderhoud van verzoekster blijkt dat uitdrukkelijk werd gevraagd of verzoekster *"zich in staat (voelt) om vandaag gehoord te worden?"*, waarop zij antwoordde *"Ja"*. Op het einde van de notities van het persoonlijk onderhoud stelt verzoeker dat *"we voldoende over alles gesproken hebben"* en antwoordt verzoekster dat zij haar *"probleem verteld (heeft)"* en zij *"niet naar GEO (kan) terugkeren omwille van mijn man en kinderen"*.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch attest heeft ingediend waaruit blijkt dat hij niet in de mogelijkheid is om op een correcte wijze zijn vluchtrelaas toe te lichten. Wat het medisch dossier van verzoekster betreft dient te worden vastgesteld dat deze informatie zich beperkt tot de medicatie van verzoekster, algemene medische informatie zoals de verkregen vaccinaties, en de gepleegde onderzoeken. Uit het verslag van dokter N.A. blijkt dat verzoekster kampt met stress en angsten en dat het advies van een psychiater zou kunnen gevraagd worden. Nergens wordt door de arts melding gemaakt van het feit dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden. Waar verzoekers stellen dat verzoekster getraumatiseerd is door gebeurtenissen in haar jeugd en zij tijdens het gehoor hilde, dient te worden vastgesteld dat deze gebeurtenissen niet de reden waren van verzoeksters vlucht uit haar land van herkomst. Daarnaast is het begrijpelijk dat verzoekster geëmotioneerd is en huilt bij de herinnering van bepaalde zaken die haar zijn overkomen, doch dit wil nog niet zeggen dat verzoekster geen coherent en geloofwaardig relaas kan doen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift, onder verwijzing naar de nota's van hun raadsman, voorhouden dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen realistische weergave vormen van hoe het gehoor is verlopen, en niet alles werd genoteerd zoals verzoekster het verklaard heeft, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers hun beweringen niet concreet toelichten en, zij het niet aan de Raad kunnen overlaten om hun verzoekschrift te preciseren.

3.4.3. In de bestreden beslissingen wordt in de eerste plaats vastgesteld dat de door verzoekers aangehaalde feiten gemeenrechtelijke problemen betreffen die vreemd zijn aan de Conventie van Genève. De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoekers deze beoordeling niet betwisten.

3.4.4. Voorts wordt in de bestreden beslissingen vastgesteld dat de nodige bedenkingen kunnen worden gemaakt m.b.t. de geloofwaardigheid van verzoekers hun relaas.

3.4.4.1. Wat betreft de afwezigheid van documenten ter staving van verzoekers hun relaas, stellen zij dat zij hiervoor een plausibele uitleg hebben gegeven. Zij stellen zich de vraag hoe zij bedreigingen kunnen staven en dat men geen documenten kan voorleggen die er niet zijn. Zij hebben de documenten die zij

hebben ook effectief neergelegd. Zij besluiten dat vooral moet worden gekeken naar hun verklaringen, die bovendien overeenkomen.

De Raad kan hieromtrent enkel vaststellen dat het correct waar in de bestreden beslissing het volgende wordt gesteld: *“Ook wordt vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs heeft aangebracht, noch van de boerderij, noch van de lening die u aanging om uw nieuw opgerichte boerderij te financieren, en waar u nochtans documenten van zou bezitten (CG p.10). Aangezien uw nieuw opgericht veebedrijf en de inkomsten die hiermee gepaard gingen kennelijk de enige oorzaak en aanleiding vormde voor de problemen die u in Georgië zou gekend hebben, mag verwacht worden dat u hiervan stavingsstukken voorlegt. Dat u er ‘niet aan heeft gedacht ze mee te nemen’ kan niet overtuigen, daar u zelf aangeeft dat u eerst grondig onderzoek heeft gedaan op internet over de mogelijkheid om asiel te vragen en zelfs had uitgezocht in welk land u dat het beste zou doen (CG p.11). Er mag dan ook verwacht worden dat u geïnformeerd bent over het verloop van de asielprocedure en de noodzaak om uw verklaringen met alle mogelijke bewijsstukken te staven.”* Dit klemmt des te meer nu blijkt dat de zonen van verzoekers terugkeerden naar Georgië.

3.4.4.2. Wat betreft verzoekers problemen met criminelen stellen zij vooreerst dat hun verklaringen overeenkomen met de objectieve beschikbare landeninformatie. Vervolgens herhalen zij de gebeurtenissen met de criminelen en stellen zij doorleefde verklaringen te hebben afgelegd en alle bewijzen te hebben overgelegd die zij konden bekomen. Zonder de gebeurtenissen zouden verzoekers hun land nooit ontvlucht zijn, aldus het verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat verzoekers hun betoog geen afbreuk doet aan de desbetreffende motieven. Zo beperken verzoekers zich tot het beweren dat hun verklaringen doorleefd zijn, terwijl in de bestreden beslissing concreet wordt toegelicht waarom hun relaas niet geloofwaardig is, en wordt gewezen op inconsistenties in verzoekers verklaringen. Zo (i) kan verzoeker niet verklaren waarom hij plots door geheel onbekende criminelen zou worden afgeperst, (ii) verklaart verzoeker de ene keer dat hij nog twee keer werd aangemaand om te betalen, en verklaart hij later dat dit slechts één keer gebeurde, (iii) verklaart verzoeker de ene keer na de aanval in Batumi met het openbaar vervoer direct te zijn vertrokken, waarna hij plots stelt bij een familielid te hebben overnacht, en (iv) is het opmerkelijk dat verzoeker nog de nacht zou doorbrengen met zijn kennis waarvan hij tevens stelt, door te hebben gehad dat deze hem in de val had gelokt.

Waar verzoekers nog verwijzen naar littekens die verzoeker heeft en zij daaromtrent stellen dat dit het bewijs is van de feiten, kunnen zij niet worden gevolgd. De Raad stelt immers vast dat verzoekers hieromtrent niet verder komen dan blote beweringen. Voorts komen zij ook niet verder dan een herhaling van hun relaas.

In de mate verzoeker tijdens het gehoor nog voorhoudt dat hij zijn echtgenote niet onmiddellijk op de hoogte stelde van de afpersingen en dit om haar te beschermen, stelt de commissaris-generaal terecht het volgende vast: *“Pas wanneer u van plan was met het hele gezin een verzoek tot bescherming in België in te dienen – jaren na de feiten en na een jarenlang verblijf van uw hele gezin buiten Georgië – heeft u haar voor het eerst ingelicht over de ‘ware reden’ voor uw vertrek uit Georgië (CG p.4-5). Dergelijke handelswijze is hoogst opmerkelijk te noemen. Uw uitleg voor uw opmerkelijk jarenlang stilzwijgen luidt dat uw echtgenote getraumatiseerd is omdat zij in het verleden, nog voor jullie gehuwd waren, twee keer eerder getuige was van een overval op haar familie en u haar uw problemen wilde besparen. Deze uitleg overtuigt echter niet, nu u ondanks uw vermeende bezorgdheid over de psychische toestand van uw echtgenote, haar initieel niet meenam wanneer u Georgië ontvluchtte. Integendeel, u liet haar alleen met de kinderen achter in jullie huis in Tsalka, van waaruit u gevlucht was uit vrees dat criminelen die uit waren op uw geld u er mogelijk zouden komen zoeken (CG p.12). Dat u enerzijds aangeeft ‘uit bezorgdheid’ voor uw vrouw haar niet op de hoogte te hebben gebracht van uw problemen, maar u haar anderzijds zonder ook maar enige voorzorg te nemen zou blootstellen aan het risico om voor de derde keer in haar leven het slachtoffer te worden van een overval, is volkomen onbegrijpelijk en hoogst contradictorisch. Dergelijke vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen ernstig aan.”* Met een loutere herhaling van zijn relaas en het ontkennen van een aantal motieven weerleggen noch verklaringen verzoekers ook deze vaststellingen en bedenkingen niet.

3.4.4.3. Tot slot kan nog worden gewezen op verzoekers hun houding, meer bepaald de laattijdigheid van hun verzoek. Verzoekers gaan niet in op de vaststelling in de bestreden beslissingen dat het niet op een oprechte vrees voor vervolging wijst dat zij meermaals lange periodes in de EU verbleven en uiteindelijk pas vier jaar na hun vertrek uit Georgië een verzoek tot internationale bescherming indienden, overigens

ingegeven door verzoeksters medische problemen. Er wordt tevens verwezen naar verzoekers hun gezinsleden die vrijwillig afstand hebben gedaan van hun verzoek, wat tevens wijst op een afwezigheid van een oprechte nood aan internationale bescherming.

3.4.4.4. In de mate verzoekers verwijzen naar hun medische problematiek, benadrukt de Raad dat er in de Belgische regelgeving duidelijk voor geopteerd werd om aanvragen van vreemdelingen die stellen ernstig ziek te zijn niet te behandelen via de procedure voor internationale bescherming, doch via een afzonderlijke procedure, voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.4.4.5. In de bestreden beslissingen wordt tot slot vastgesteld dat, voor zover verzoekers relaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, zij niet hebben aangetoond zich niet te kunnen beroepen op de bescherming van hun autoriteiten.

Waar verzoekers aanhalen dat zij moslim zijn, een religieuze minderheid, en gediscrimineerd worden en het aldus niet onlogisch is dat verzoeker geen klacht indiende merkt de Raad vooreerst op dat zij in het verzoekschrift volgende objectieve informatie niet ontcrachten: *“Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.”*

Waar verzoekers citeren uit “stuk 4” om de religieuze ongelijkheid tussen religieuze groepen aan te tonen tijdens de corona pandemie kan de Raad slechts vaststellen dat stuk 4 een afspraak voor een consultatie betreft. De verwijzing naar een persartikel over de bouw van een moskee en het geweld dat daar daarmee gepaard ging toont enkel dit incident aan, niets meer en niets minder. Daar weerleggen verzoekers niet mee dat in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier duidelijk wordt gesteld dat *“Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger.”*

Verzoekers betwisten niet dat er geen enkele klacht werd ingediend. De overheden kunnen vanzelfsprekend niet optreden indien zij niet op de hoogte zijn. Overigens wordt vastgesteld dat uit niets blijkt dat verzoeker zou zijn afgeperst om religieuze redenen. Ook hun verwijzing naar verschillende clans in Georgië kan niet overtuigen aangezien zij daar niet verder komen dan het speculeren.

Tot slot wijst de Raad erop dat ook volgend motief niet wordt betwist:

“Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat u er evenmin in bent geslaagd de actualiteit van uw vrees aan te tonen, in het licht van de vaststelling dat de cruciale tussenpersoon inmiddels reeds zou zijn opgepakt en een langdurige gevangenisstraf uitzit. Immers, u kan vervolgens niet in concreto aantonen dat uw belagers u zonder aanwezigheid van deze tussenpersoon in uw dorp überhaupt nog zouden kunnen raken (CG p.12). U heeft immers nooit enig rechtstreeks contact gehad met uw afpersers, en uw enige ontmoeting met deze bende vond plaats in Batumi, op een kleine 6 uur rijden van uw woonplaats

Tsalka. U beweert weliswaar dat uw belagers u bij jullie enige ontmoeting in Batumi zouden gezegd hebben dat zij “alles over u weten”, en dat de tussenpersoon die in uw dorp woont hen zeker uw gegevens zal hebben doorgespeeld, doch dit blijken allemaal blote beweringen die u op geen enkele manier kan objectiveren. U haalt immers geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat uw belagers daadwerkelijk op de hoogte zijn van bijvoorbeeld uw adres of andere contactgegevens : niemand kwam ooit naar uw thuisadres, en u werd enkel één (of twee) keer persoonlijk aangesproken door een tussenpersoon op uw werk. Enig rechtstreeks contact met de criminelen die u eenmalig in elkaar sloegen in Batumi, heeft u nooit gehad (CG p. 9-10).”

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Verzoekers tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.5. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS